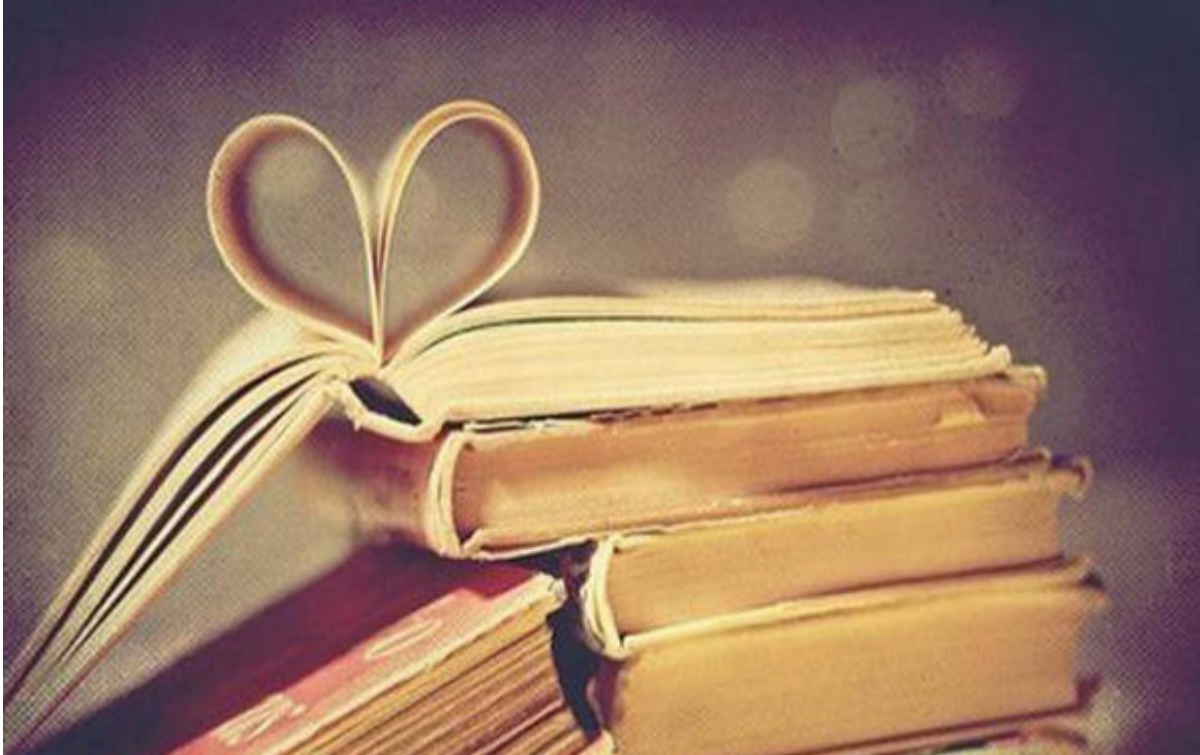

Σ' αγαπώ, και μπορώ να σ' αγαπώ, γιατί δεν είσαι 'γώ

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Σ' αγαπώ γιατί είσαι 'σύ».

Έχετε σκεφθεί καθόλου το μήνυμα που κομίζει αυτός ο στίχος; Σ' αγαπώ, και μπορώ να σ' αγαπώ, γιατί δεν είσαι 'γώ. Αυτή είναι η πρώτη του ερμηνεία. Ουσιαστικά δεν σ' αγαπώ, αν θέλω εσύ να γίνεις εγώ. Μέσα από τη διαφορετικότητα του κάθε προσώπου, μέσα στην αγάπη, επιτυγχάνεται ένας διαρκής εμπλουτισμός της σχέσης. Αλλιώς, όπως λένε, στον κόσμο και στην κοινωνία, «παλιώνει η σχέση και ο γάμος». Όμως, παλιώνει γιατί εμείς τον αφήνουμε και παλιώνει. Εάν δε σκεφθείτε την δυνατότητα του καθενός ανθρώπου να αγιάζεται και να μετέχει όλο και περισσότερο της δόξης του Θεού και της Χάριτός Του, τότε διαρκώς μπορούμε να έχουμε έναν καινούργιο άνθρωπο. 'Αλλα, εμείς προσπαθούμε να διορθώσουμε τα έργα του Θεού, νομίζοντας ότι ξέρουμε καλύτερα τι πρέπει να κάνουμε. Θα το δούμε ακόμα τραγικότερα το θέμα, όταν φτάσουμε σε μια άλλη σχέση, πολύ βασική και καθημερινή. Τη σχέση των παιδιών με τους γονείς. Τη σχέση των γονιών με τα παιδιά τους.

Είναι μια δύσκολη σχέση. Πολλές φορές χωρίς ελευθερία, στο όνομα της αγάπης. Τις περισσότερες φορές με τον εγωισμό μας στη θέση της αγάπης, είναι πάρα πολύ

εύκολο να έρθει η σύγκρουση. Αλήθεια, όταν μεγαλώνουμε τα παιδιά μας τι όραμα έχουμε στη ζωή μας; Μεγαλώνουμε παιδιά για να ζήσουν ελεύθερα και να σταθούν στα πόδια τους η τα «καμαρώνουμε» γιατί μας ακούνε; Εάν χαιρόμαστε γιατί μας ακούνε πάντα, ουσιαστικά έχουμε αναγνωρίσει και ανακηρύξει σε αλάθητο τον εαυτό μας, και πιστεύουμε ότι έχουμε πάντα δίκιο, και χαιρόμαστε που τα παιδιά μας, μας ακούνε. Ενώ θα 'πρεπε να ανησυχούμε αν μας ακούνε πάντα, και πολύ περισσότερο στο διάστημα της εφηβείας, που είναι η προσπάθεια του νέου παιδιού να κατακτήσει την ελευθερία του. Θέλει την αγάπη μας, αλλά όχι με τη στέρηση της ελευθερίας. Και χωρίς ελευθερία δεν υπάρχει ευθύνη. Κι αυτό το ξέρουμε και το βιώνουμε.

Μητρ. Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλος

Πηγή: xristianos.gr